

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2022r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Protokolant: protokolant sądowy M. G.

przy udziale Prokuratora Prokuratury (...) w P. S. Z.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 listopada 2022r.,

sprawy z wniosku obrońcy skazanego o wydanie wyroku łącznego wobec

A. K. (1) (A. K. (1)), syna M. i K. z domu N., urodzonego (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 12 marca 2021r., sygn. akt III K 18/21, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 1 lipca 2021r., sygn. akt II AKa 121/21, którym to wyrokiem połączono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 czerwca 2017r., sygn. akt III K 110/15, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 grudnia 2017r., sygn. akt II AKa 322/17 (którym to wyrokiem A. K. (1) został skazany za przestępstwo z art.13§1 k.k. w zw. z art.282 k.k. i z art.158§1 k.k. w zw. z art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. popełnione w dniu 25 lutego 1999r., za przestępstwo z art.263§1 k.k. popełnione w dniu 23 marca 2000r. oraz za przestępstwo z art.229§3 k.k. popełnione w styczniu 2004r.) oraz kary jednostkowe 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r., sygn. akt XVI K 31/10 (odpowiednio za przestępstwo z art.258§1 k.k. popełnione w okresach od początku 2003r. do 18 sierpnia 2003r. i od 1 września 2004r. do 9 listopada 2004r. i od 7 lutego 2005r. do 29 października 2007r. oraz za ciąg przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełniony w okresie od pierwszej połowy 2007 roku do dnia 24 lipca 2007 roku); dodatkowo za ciąg przestępstw z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełniony w okresie od pierwszej połowy 2007r. do dnia 24 lipca 2007r. wymierzono skazanemu karę grzywny w liczbie 200 stawek dziennych po 600 złotych jedna stawka, która to kara grzywna nie została wykonana w żadnej części;

przy czym kary pozbawienia wolności zostały połączone i wymierzono karę łączną 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

II. wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r., sygn. akt XVI K 31/10, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 3 marca 2022r., sygn. akt II AKa 15/21 za przestępstwo z art.42 ust.1 i 3 oraz art.43 ust.1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. i art.65§1 k.k. popełnione w okresie od początku 2003r. do 18 sierpnia 2003r. na karę 3 lat oraz karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 600 złotych jedna stawka; kara grzywna nie została wykonana w żadnej części;

III. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 24 czerwca 2021r., sygn. akt VI K 425/17, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 maja 2022r. sygn. akt XVII Ka 326/22

za przestępstwo z art.18§1 k.k. w art.239§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnione w okresie od 2 czerwca 2016r. do 8 listopada 2016r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

1) Na podstawie art.85§1 i §2 k.k., art.85a k.k., art.86§1, §2 i §4 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r. w zw. z art.4§1 k.k. w związku z art.19 ust.1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art.81 ust.1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 łączy:

- karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie III K 18/21 Sądu Okręgowego w Poznaniu
- karę pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem w sprawie opisanej wyżej w pkt. II.
- karę pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem w sprawie opisanej wyżej w pkt. III. wymierzając skazanemu karę łączną w wymiarze 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności.

2) Na podstawie art.63§1 k.k. w zw. z art.577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1. części rozstrzygającej wyroku kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności:

- w sprawie Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu o sygn. akt VI K 425/17 od godz.17.10 dnia 31 stycznia 2017r. do godz.16.05 dnia 2 lutego 2017r. oraz od godz. 17.40 dnia 16 lutego 2017r. do godz.17.40 dnia 18 maja 2017r.,
- okres odbytej w części kary łącznej w sprawie o sygn. akt XVI K 169/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu od godz. 00.00 dnia 29 października 2007r. do godz.00.00. dnia 9 marca 2010r. oraz od godz. 17.40 dnia 6 marca 2018r. do godz.15.10 dnia 6 kwietnia 2020r..

3) Na podstawie art.85§1 i §2 k.k., art.85a k.k., art.86§1 i §4 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w związku z art.19 ust.1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 łączy:

- karę grzywny w liczbie 200 stawek dziennych po 600 złotych jedna stawka wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r. w sprawie o sygn. akt XVI K 31/10 za ciąg przestępstw z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełniony w okresie od pierwszej połowy 2007r. do dnia 24 lipca 2007r. oraz
- karę grzywny w liczbie 120 stawek dziennych po 600 złotych jedna stawka wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r. w sprawie o sygn. akt XVI K 31/10 za przestępstwo z art.42 ust.1 i 3 oraz art.43 ust.1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. i art.65§1 k.k. popełnione w okresie od początku 2003r. do 18 sierpnia 2003r.

wymierzając skazanemu karę łączną grzywny w liczbie 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych po 600 (sześćset) złotych jedna stawka.

4) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków, a na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie pobiera opłaty od orzeczonej kary łącznej.

Sędzia Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO

Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 9 listopada 2022r.

Na wstępie Sąd Okręgowy w Poznaniu pragnie zaznaczyć, że odstąpił w niniejszej sprawie od sporządzenia niniejszego uzasadnienia na formularzu (mimo treści art. 99a § 1 k.p.k.), albowiem zastosowanie tego formularza, którego treść została ustalona w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 listopada 2019r. w sprawie wzorów formularzy uzasadnień wyroków oraz sposobu ich wypełniania (Dz.U. z 2019r. poz. 2349), jako dokumentu, w którym miałyby się wykazać zrealizowanie obowiązku wynikającego z art. 424 k.p.k., w ocenie Sądu w niniejszej sprawie naruszałoby prawo stron do rzetelnego procesu w kontekście art.6 ust.1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw i Podstawowych Wolności (art.91 ust.2 Konstytucji RP). Decyzję taką podjęto mając na uwadze prawo stron oraz sądu II instancji do dogłębnego poznania toku rozumowania sądu I instancji. Mając na uwadze nietypowy układ wyroków skazujących A. K. (1) (w szczególności zaś fakt, iż wyrok wydany w sprawie XVI K 31/10 uprawomocnił się w poszczególnych swych fragmentach w różnych datach), rzetelne wykonanie ustawowego obowiązku sporządzenia uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie przy wykorzystaniu ww. formularza byłoby nie tylko bardzo utrudnione, ale przede wszystkim rodziłoby obawę o „nieczytelność” tak sporządzonego uzasadnienia dla stron i Sądu II instancji. Kierując się zatem wytycznymi zawartymi w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2020r. (sygn. akt I KA 1/20), a także w sprawie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu (uzasadnienie wyroku z dnia 9 maja 2022r., sygn. akt II AKa 141/20) Sąd Okręgowy stwierdził, że w niniejszej sprawie III K 363/22 sporządzenie uzasadnienia na formularzu nie jest celowe.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 12 marca 2021r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 18/21 wydał wyrok łączny, którym połączono:

a) karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wobec A. K. (2) wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 czerwca 2017r., sygn. akt III K 110/15, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 grudnia 2017r., sygn. akt II AKa 322/17, w której to sprawie A. K. (1) został skazany:

- za przestępstwo z art.13§1 k.k. w zw. z art.282 k.k. i z art.158§1 k.k. w zw. z art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. popełnione w dniu 25 lutego 1999r.
- za przestępstwo z art.263§1 k.k. popełnione w dniu 23 marca 2000r.
- za przestępstwo z art.229§3 k.k. popełnione w styczniu 2004r.;

b) kary jednostkowe wymierzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r., sygn. akt XVI K 31/10 tj.

- karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną za przestępstwo z art.258§1 k.k. popełnione w okresach od początku 2003r. do 18 sierpnia 2003r. i od 1 września 2004r. do 9 listopada 2004r. i od 7 lutego 2005r. do 29 października 2007r .
- karę 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności wymierzoną za ciąg przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełnionych w okresie od pierwszej połowy 2007 roku do dnia 24 lipca 2007 roku.

Łącząc te kary pozbawienia wolności Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 12 marca 2021r. wymierzył A. K. (2) karę łączną 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym po rozpoznaniu apelacji kara ta została obniżona

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 1 lipca 2021r., sygn. akt II AKa 121/21 do kary 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie w opisywanej sprawie umorzono postępowanie co do orzeczenia kary łącznej w odniesieniu do pozostałych skazań A. K. (2) (wyrokami Sądu Rejonowego w Głubczycach w sprawie o sygn. akt II K 127/04, Sądu Rejonowego w Nysie w sprawie o sygn. akt II K 456/06, Sądu Okręgowego w Opolu w sprawie o sygn. akt III K 113/05, Sądu Okręgowego w Opolu w sprawie o sygn. akt III K 9/07, wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Opolu w sprawie o sygn. akt III K 98/15) - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego.

Dodatkowo wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r., sygn. akt XVI K 31/10 za ciąg przestępstw z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełniony w okresie od pierwszej połowy 2007r. do dnia 24 lipca 2007r. wymierzono skazanemu A. K. (2) (oprócz wyżej opisanej kary pozbawienia wolności) karę grzywny w liczbie 200 stawek dziennych po 600 złotych jedna stawka, która to grzywna nie została dotychczas wykonana w jakiegokolwiek części.

Po wydaniu wyżej opisanego wyroku łącznego Sadu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 18/21 doszło do zmiany sytuacji prawnej skazanego, albowiem zapadły wobec niego kolejne wyroki skazujące, a mianowicie:

IV. W dniu 3 marca 2022r. po rozpoznaniu apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r., sygn. akt XVI K 31/10 w części dotyczącej skazania A. K. (2) za przestępstwo z art.42 ust.1 i 3 oraz art.43 ust.1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. i art.65§1 k.k. popełnione w okresie od początku 2003r. do 18 sierpnia 2003r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu w sprawie o sygn. akt II AKa 15/21 częściowo zmieniając wyrok wymierzył A. K. (2) za to przestępstwo karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 600 złotych jedna stawka; kara grzywna nie została dotychczas wykonana w żadnej części;

V. Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 24 czerwca 2021r., sygn. akt VI K 425/17, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 maja 2022r. sygn. akt XVII Ka 326/22 za przestępstwo z art.18§1 k.k. w art.239§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnione w okresie od 2 czerwca 2016r. do 8 listopada 2016r. wymierzono A. K. (2) karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ta zmiana sytuacji procesowej skazanego A. K. (2) została dostrzeżona przez jego obrońcę, który złożył w niniejszej sprawie wnioski o wydanie wyroku łącznego (k.3-18) i połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych A. K. (2) w sprawach Sądu Okręgowego w Poznaniu III K 18/21, XVI K 31/10 (w części uprawomocnionej w dniu 3 marca 2022r.) oraz Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt VI K 425/17.

Po wskazaniu przez Sąd na rozprawie na orzeczone wobec skazanego kary grzywny w sprawie XVI K 31/10, które nie zostały dotychczas połączone, a które nie zostały dotychczas wykonane w żadnej części, strony zgodnie wniosły o wymierzenie skazanemu również kary łącznej grzywny.

W sprawie Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. o sygn. akt VI K 425/17 A. K. (2) był pozbawiony wolności w okresie od godz.17.10 dnia 31 stycznia 2017r. do godz.16.05 dnia 2 lutego 2017r. oraz od godz. 17.40 dnia 16 lutego 2017r. do godz.17.40 dnia 18 maja 2017r..

W okresie od godz. 00.00 dnia 29 października 2007r. do godz.00.00. dnia 9 marca 2010r. oraz od godz. 17.40 dnia 6 marca 2018r. do godz.15.10 dnia 6 kwietnia 2020r. A. K. (2) odbywał część kary łącznej wymierzonej mu wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 września 2018 roku w sprawie o sygn. akt XVI K 169/18, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 stycznia 2019r. w sprawie o sygn. akt II AKa 250/18, którym to wyrokiem połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 czerwca 2017r. w sprawie o sygn. akt III K 110/15 oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017 roku w sprawie o sygn. akt XVI K 31/10, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 czerwca 2018 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 211/17, przy czym na skutek częściowego uchylecia wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2020 roku w sprawie o sygn. akt V KK 226/19 wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 czerwca 2018 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 211/17, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca

2017 roku w sprawie o sygn. akt XVI K 31/10, wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 września 2018 roku w sprawie o sygn. akt XVI K 169/18 utracił moc.

Karę łączną orzeczoną tym wyrokiem łącznym skazany odbywał do dnia 6 kwietnia 2020r., godz. 15.10, kiedy to został zwolniony z jednostki penitencjarnej na skutek udzielonej mu postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt V Kow 4492/20 przerwy w karze.

Po opuszczeniu zakładu karnego skazany A. K. (2) nigdy już do jednostki penitencjarnej nie powrócił, zaczął natomiast ukrywać się uniemożliwiając w ten sposób swe osadzenia, co skutkowało wszczęciem poszukiwań go listem gończym, a następnie wszczęciem procedury o wydanie europejskiego nakazu aresztowania wobec ujawnienia, że skazany zbiegł z Polski do Królestwa Niderlandów.

Skazany A. K. (1) jest synem M. i K. z domu N., urodził się w dniu (...) w G.. Wobec faktu wyjazdu skazanego poza granice Polski w niniejszym postępowaniu Sąd nie zlecał przeprowadzenia wywiadu przez kuratora (uzyskanie wywiadu w sytuacji, gdy kurator przeprowadziłby jedynie ze skazanym rozmowę telefoniczną jest w istocie stratą czasu i środków Skarbu Państwa na uzyskanie bezwartościowego dowodu).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów w postaci akt wykonawczych do sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu III K 18/21 i XVI K 31/10, oraz dokumentów zgromadzonych w aktach głównych w postaci archiwalnej opinii administracji AŚ P. wraz z danymi o okresach osadzenia skazanego w jednostkach penitencjarnych (k.94-100), odpisu wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie VI K 425/17 (k.110-113), informacji z sekcji należności sądowych co do aktualnego stanu wykonania grzywien wymierzonych skazanemu w sprawie XVI K 31/10 (k.129-130), karty karnej dot. A. K. (2) (k.131-139).

Dowody z wyżej wymienionych dokumentów Sąd uznał za w pełni przydatne dla celów postępowania, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione, w ramach swych kompetencji. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, Sąd nie znalazł także podstaw, by czynić to z urzędu. Wyżej wymienione dowody stały się podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zaznaczyć, iż Sąd podzielił pogląd wyrażony przez obrońcę skazanego A. K. (2), iż w niniejszej sprawie winny znaleźć zastosowanie przepisy regulujące zasady wymiaru kary łącznej obowiązujące w okresie dnia 1 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r., a do wniosku takiego Sąd doszedł na skutek następujących rozważań .

Zmiany w zasadach orzekania kary łącznej wynikające z ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086) w ocenie Sądu nie mają zastosowania w niniejszej sprawie, albowiem w art. 81 ust. 1 ww. ustawy wskazano, że przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej (dot. orzekania w przedmiocie kary łącznej) w art.38, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zaś w art.81 ust.2 w.w. ustawy wskazano, że przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej (dot. orzekania w przedmiocie kary łącznej) w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W ustawie z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 nie zawarto przy tym takich przepisów przejściowych, jak przepis art.19 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396), który to przepis uregulował wówczas kwestię tzw. intertemporalną w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r.. Powołany przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw regulował, że przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary

łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Brak podobnej regulacji w ustawie z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086) oznacza zdaniem Sądu, że przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej (dot. orzekania w przedmiocie kary łącznej), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (tj. w brzmieniu obowiązującym od 24 czerwca 2020r.), stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, czyli od 24 czerwca 2020r. i aby stosować przepisy art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020r. konieczne jest, aby wszystkie kary podlegające łączeniu prawomocnie zostały orzeczone po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020r.. Tymczasem wobec skazanego A. K. (1) taka sytuacja nie zachodzi, albowiem należy mieć na uwadze okoliczność, iż wprawdzie wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 18/21 został wydany w dniu 12 marca 2021r. (i uprawomocnił się w dniu wydania wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 1 lipca 2021r., sygn. akt II AKa 121/21), to niemniej nie data uprawomocnienia tego wyroku winna być decydująca, lecz data uprawomocnienia się jednostkowych wyroków skazujących A. K. (2), te zaś uprawomocniły się przed dniem 24 czerwca 2020r. (wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 czerwca 2017r., sygn. akt III K 110/15 – w dniu 28 grudnia 2017r., a wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r., sygn. akt XVI K 31/10 – w dniu 18 czerwca 2018r.), a jedynie pozostałe skazania (opisane w pkt.II. i III. części wstępnej wyroku łącznego) po dacie 23 czerwca 2020r..

W tej sytuacji zauważyć należy, iż wszystkie kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wobec skazanego w sprawach opisanych w pkt. I., II. oraz III. części rozstrzygającej wyroku spełniały wymóg kar podlegających wykonaniu w rozumieniu art.85§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w okresie od dnia 1 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r., przy czym niewątpliwie poprzednio obowiązujące przepisy (tj. obowiązujące w okresie od 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r.) były dla skazanego A. K. (2) względniejsze w rozumieniu art.41 k.k., wobec czego one winny znaleźć zastosowanie w niniejszej sprawie, o co zresztą wnosił obrońca w swym wniosku, a co ostatecznie zaakceptował Prokurator nie składając nawet wniosku o pisemne uzasadnienie wyroku. Oczywistym jest bowiem, że zastosowanie tych właśnie przepisów pozwala na połączenie z uprzednio wymierzonymi karami obu kar prawomocnie orzeczonych po dacie wydania ostatniego wyroku łącznego tj. w sprawie III K 18/21, a nadto przy ich zastosowaniu niższe byłyby dla skazanego granice możliwej do orzeczenia kary łącznej.

Uwzględniając powyższe uregulowania Sąd stwierdził, iż w niniejszej sprawie granice możliwej do orzeczenia kary łącznej kształtowały się:

- od kary 3 lat pozbawienia wolności (najwyższa z kar jednostkowych – orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r., sygn. akt XVI K 31/10, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 3 marca 2022r., sygn. akt II AKa 15/21 za przestępstwo z art.42 ust.1 i 3 oraz art.43 ust.1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. i art.65§1 k.k. popełnione w okresie od początku 2003r. do 18 sierpnia 2003r.) do sumy wymierzonych kar jednostkowych oraz kary łącznej tj. 10 lat i 2 miesiące pozbawienia wolności
- od grzywny w liczbie 200 stawek dziennych po 600 złotych jedna stawka (najwyższa jednostkowa kara grzywny – wymierzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 marca 2017r., sygn. akt XVI K 31/10, zmienionym częściowo wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 3 marca 2022r. sygn. akt II AKa 15/21 za ciąg przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełniony w okresie od pierwszej połowy 2007 roku do dnia 24 lipca 2007 roku) do grzywny w liczbie 320 stawek dziennych po 600 zł stawka (czyli sumy grzywien).

Zgodnie z treścią art.85 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r. warunkiem sine qua non orzeczenia kary łącznej jest taka sytuacja, aby sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej są kary wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art.89 k.k. (czyli również kary pozbawienia wolności, których

wykonanie warunkowo zawieszono), w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art.85§1 k.k..

Przechodząc do uzasadnienia wysokości wymierzonej A. K. (2) kary łącznej pozbawienia wolności oraz grzywny (pkt.1. oraz 3. części rozstrzygającej wyroku) zauważyć należy na wstępie, iż przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji - polegający na zsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochlania) - według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną pochłaniając pozostałe kary, czy też system asperacji (podwyższenia) - polegający na obostrzeniu najsurowszej z kar orzeczonych poprzednio. Należy przy tym wskazać, że obecnie obowiązujące przepisy uwzględniają elementy wszystkich wskazanych wyżej systemów, przyjmując system mieszany. O tym, któremu z systemów należy dać prymat, a zatem jak należy ukształtować karę łączną, każdorazowo rozstrzygają okoliczności rozpoznawanej sprawy. Sąd orzekający karę łączną na podstawie kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami, powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającym się przestępstwami, co w dużej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej. Obowiązkiem sądu orzekającego w sprawie jest ponadto rozważenie tych okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków i przemawiają za korzystnym bądź niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (vide: m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1976r., sygn. akt I KR 292/75, OSNKW 1976/10-11, poz. 128 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985r., sygn. akt II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6, poz.39). Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar. W przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji. Natomiast trzecia z zasad wymiaru kary łącznej, a mianowicie zasada asperacji, z jednej strony pozwala uniknąć premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, z drugiej zaś strony – umożliwia uniknięcie dolegliwości wynikającej z kumulacji orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary i zasad humanitaryzmu w stosowaniu kar. W myśl obowiązującego od dnia 1 lipca 2015r. art.85a k.k. sąd, orzekając karę łączną, ma brać pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego (dyrektywa prewencji indywidualnej) a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (dyrektywa prewencji generalnej). Dodatkowo wskazać należy, iż bynajmniej celem postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego jest nie tyle polepszenie sytuacji skazanego, ale jej uporządkowanie. Kary łącznej nie należy traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004 roku, s. 1115). Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawiania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi przecież okoliczności łagodzącej. Kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 października 2001 roku, II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Oczywistym jest, że wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 7 października 2002 roku, II KK 270/02, Legalis nr 310876) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. P. Kardas, w: Kodeks karny...,

s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełnienia przestępstw (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2016 roku, sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559)..

W odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w pkt.1. części rozstrzygającej uzasadnianego wyroku tj. kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności Sąd uznał, iż zastosowanie zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej będzie w pełni adekwatne w rozumieniu art.85a k.k., mając na uwadze różnorodność przestępstw, za które orzeczono poszczególne kary jednostkowe, ilość tych przestępstw, jak również czas popełnienia tych czynów na przestrzeni kilku lat.

Należy wskazać, iż A. K. (1) w ramach wyroków podlegających w niniejszej sprawie łączeniu został skazany za popełnienie wielu całkowicie odmiennych czynów zabronionych naruszających zupełnie różne dobra prawne chronione, tj.

- przestępstwa przeciwko mieniu
- przestępstwa przeciwko zdrowiu i życiu
- przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu
- przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych i samorządu terytorialnego
- liczne przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
- przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości.

Pomiędzy tymi czynami zachodziła przy tym niezmiernie duża rozbieżność czasowa, gdyż skazany przestępstwa te popełniał w okresie od 25 lutego 1999r. (jedno z przestępstw przypisanych w sprawie III K 110/15 Sądu Okręgowego w Opolu) aż do 8 listopada 2016r. (przestępstwo przypisane wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i W. w sprawie VI K 425/17), a więc na przestrzeni 17 lat (!).

Co więcej popełniając ostatnie z przypisanych mu przestępstw tj. przypisane wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i W. w sprawie VI K 425/17 A. K. (2) dokonywał go w czasie toczącego się wobec niego postępowania karnego prowadzonego w fazie jurysdykcyjnej przez Sąd Okręgowy w Poznaniu pod sygn. akt XVI K 31/10.

Należy też mieć na uwadze, iż wbrew opinii obrońcy wyrażonej we wniosku obecny proces resocjalizacji A. K. (2) bynajmniej nie napawa optymizmem. W ocenie Sądu niemiarodajne zupełnie byłoby oparcie się w tym zakresie – zgodnie z sugestią obrońcy wyrażoną na stronie 15 jego wniosku o wydanie wyroku łącznego - na wywiadzie kuratora sporządzonym w sprawie III K 18/21, skoro jest to wywiad sprzed ponad roku, a nadto wywiad ten sporządzony został jedynie telefonicznie - uzyskane przez kuratora pozytywy o zachowaniu się skazanego wynikały wyłącznie z rozmów telefonicznych ze skazanym i jego żoną. W ocenie Sądu skoro obecnie skazany nie zamieszkuje na terenie Polski, a według twierdzeń obrońcy zamieszkuje na terenie Królestwa Niderlandów, to uzyskiwanie wywiadu kuratora, który ewentualnie mógłby telefonicznie skontaktować się ze skazanym, jest bezcelowe skoro prowadzi do uzyskania informacji przekazanych przez skazanego, które jednak nie mogą być w najmniejszym stopniu zweryfikowane pod kątem ich prawdziwości.

W tym kontekście o wiele cenniejsze staje się jednak ustalenie, iż skazany A. K. (2) po tym, jak 6 kwietnia 2020r. opuścił jednostkę penitencjarną na skutek udzielonej mu przerwy w karze, nie powrócił już do zakładu karnego, zbiegł poza granice Polski, co skutkuje koniecznością poszukiwań go listem gończym oraz wszczęciem procedury o wydanie europejskiego nakazu aresztowania. Takie zachowanie skazanego doskonale obrazuje jego stosunek do wymiaru sprawiedliwości oraz konieczności odbycia orzeczonych wobec niego prawomocnie kar.

Wszystkie te okoliczności, a także wielorodzajowa działalność przestępcza skazanego na przestrzeni ponad 17 lat świadczą w ocenie Sądu o niezwykle wysokim stopniu zdemoralizowania A. K. (2). Obecne ukrywanie się skazanego i jego ucieczka poza granice Polski skutkują uznaniem, iż problematyczne staje się uznanie tezy obrońcy dotyczące A. K. (2) (str.16 wniosku), jakoby „obecnie nie ujawniono, by łamał normy prawne lub zasady współżycia społecznego”.

Biorąc pod uwagę wszystkie te okoliczności Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji odnośnie opisanego w pkt 1. części rozstrzygającej wyroku łącznego zbiegu przestępstw i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzono skazanemu karę łączną w wymiarze 7 lat pozbawienia wolności. Takie ukształtowane kary łącznej czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw.

W odniesieniu do kary łącznej grzywny (pkt.3 części rozstrzygającej wyroku) Sąd miał na uwadze podobieństwo rodzajowe przestępstw, za które zostały orzeczone jednostkowe kary grzywny (były to przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) oraz rozbieżność czasową tychże przestępstw (dzielił je okres około 4 lat). Okoliczności te, w połączeniu z wyżej opisanymi już okolicznościami dotyczącymi zachowania A. K. (2) już po wydaniu poszczególnych wyroków jednostkowych, a także obecny stopień resocjalizacji skutkowały uznaniem, że celowe jest również w tym wypadku zastosowanie zasady asperacji. W konsekwencji wymierzono skazanemu karę łączną 250 stawek dziennych po 600 złotych stawka.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1. części rozstrzygającej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności:

- w sprawie Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. o sygn. akt VI K 425/17 od godz.17.10 dnia 31 stycznia 2017r. do godz.16.05 dnia 2 lutego 2017r. oraz od godz. 17.40 dnia 16 lutego 2017r. do godz.17.40 dnia 18 maja 2017r.,
- okres odbytej w części kary łącznej w sprawie o sygn. akt XVI K 169/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu od godz. 00.00 dnia 29 października 2007r. do godz.00.00. dnia 9 marca 2010r. oraz od godz. 17.40 dnia 6 marca 2018r. do godz.15.10 dnia 6 kwietnia 2020r..

O wydatkach poniesionych przez Skarb Państwa w związku z wydaniem niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.624§1 k.p.k. biorąc pod uwagę sytuację skazanego związaną z koniecznością odbycia długoletniej kary pozbawienia wolności, zaś o opłacie od orzeczonej kary łącznej na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (pkt.4 części rozstrzygającej wyroku).

Sędzia Tomasz Borowczak

ZARZĄDZENIE

- 1) proszę odnotować w kontrolce uzasadnień
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem obrońcy skazanego adw. J. D.
- 3) akta przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją

P., dnia 21 listopada 2022r.

SSO Tomasz Borowczak